

BLOESEM.

Wat al die bloesem brengen zal?
 Hoor, overal,
 In velden en in hoven
 Klinkt 't lied der hoop, en schatert luid
 De boomen uit,
 Het lied van blij beloven.

Het zingt van teedre bloesempracht,
 Die schoon en zacht
 De knoppen kwam ontschieten;
 Het zingt van bloemen, rijk van kleur
 En zoet van geur,
 Die 't harte doen genieten.

Het zingt van vruchten, rijp en goed
 In overvloed,
 Die weldra zich vertoonen,
 Die als een kleeft van geel en goud
 Het dorre hout
 Met glorie zullen kronen.

Het zingt van zomers blijden tijd,
 Wanneer de vlijt
 De rijke winst zal oogsten;
 En veld en hof weergalmen zal
 Van 't lofgeschal
 Tot eer des Allerhoogsten.

Maar hoor, wat wanklank, droef en naar,
 Wat rouwmisbaar
 Klinkt somber door de blaren? —
 Wel meenge bloesem wordt geen vrucht;
 Wel meenge zucht
 Zal zich aan 't oogstlied paren.

Straks zal een storm in hof en veld
 Met woest geweld
 Te vroeg de bloesems plukken;
 Straks komt een nachtvorst onverwacht,
 Die in één nacht
 Den oogst zal doen mislukken!

Neen, sombre klank, wij luistren niet
 Naar 't weemoedslied,
 Waarmee ge ons wilt verschrikken.
 Neen, zang der hoop, wij wenden 't oor
 Niet naar het koor,
 Waarmee ge ons wilt verkwikken.

Wij vragen niet, of blijde vreugd
 Of ongeneugt
 Zal heerschen in de landen;
 Wij stellen met gelaten rust
 En welbewust
 De toekomst in Gods handen.

Wij zingen slechts van lentepracht
 Na winternacht,
 Van bloemen allerwegen,
 En wachten met gerust gemoed
 Op wat God doet,
 Vertrouwend op Zijn zegen.

Wat zal uw levenslot eens zijn?
 Lief kindekijn,
 Wat toekomst gaat gij tegen?
 Gij, in uw onschuld, vraagt dat niet;
 Uw oogjen ziet
 Slechts bloemen allerwegen.

Gij speelt en jubelt heel den dag;
 Uw blijde lach
 Klinkt vroolijk in het ronde;
 Uw lief gekeuvel stemt ons blij;
 Uw jokkernij
 Verkwikt ons telken stonde.

Zal dat zoo blijven? Zal uw oog,
 Van tranen droog
 Slechts blijdschap zien in 't leven?
 Zal zonneschijn en lenteglans
 Steeds zooals thans
 Uw levensweg omgeven?

Ach, 't leven kent zijn zonnegloed
 En regenvloed,
 Zijn lichte en donkre dagen,
 Zijn lentegeur en zomerpracht,
 Zijn winternacht,
 Zijn juichen en zijn klagen.

Zal 't vreugd zijn, die u 't leven biedt?
 Doet bang verdriet
 U bittere tranen weenen?
 Voert u het pad langs rozenweg
 Of doornenheg
 En scherpe distels henen?

Wij weten 't niet; dit weten wij:
 Staat aan uw zij
 De Heiland met Zijn liefde,
 Dan smaakt uw hart, in Hem verheugd,
 Onstoorbare vreugd,
 Schoon u de smart ook griede.

Dies zwijgen wij, en willen God
 Uw weg en lot
 Geloovig toevertrouwen;
 Wat dan uw toekomst brengen moog',
 Steeds zal uw oog
 In Hem uw heil aanschouwen.

Thans in uw lente willen wij
 Ons ook als gij
 Verheugen en verblijden;
 Uw heden geeft ons rijke stof
 Om 's Heeren lof
 Met blijdschap te verbreiden.

A. L.

